

مروری بر نظریه های تئوری مدرن و فرامدرن پرتفوی

سهیلا ناطقی مطلق^۱، علی تقوی مقدم^۲

چکیده

لغت پرتفولیو در عبارت ساده، به ترکیبی از دارایی ها گفته می شود که توسط یک سرمایه گذار برای سرمایه گذاری تشکیل می شود با توجه به مسئله ریسک گریزی سرمایه گذاران در صورتی که اوراق بهادار ریسک دار باشند مسئله اصلی هر سرمایه گذار تعیین مجموعه اوراق بهاداری است که مطلوبیت آن حداکثر است. این مسئله معادل انتخاب پرتفوی بهینه از مجموع پرتفوی های ممکن می باشد، که تحت عنوان مسئله انتخاب پرتفوی نامیده می شود. دارنده سرمایه هنگام تصمیم گیری درمورد سرمایه گذاری به ۲ اطمینان نیاز دارد، نخست اطمینان از سودآوری پروژه ای که آن را تأمین مالی می کند و دوم اطمینان از عدم تعرض سیاسی، نظامی، حقوقی و مدیریت سبد سهام، مطالعه همه ابعاد سبد سهام از جمله ترکیب سهام موجود در سبد، وزن هر سبد و بهترین زمان برای تغییر ترکیب سبد را در برمی گیرد. تئوری پرتفوی تصادفی یک جریان نسبتاً جدید در ریاضیات مالی است و تا حد زیادی توسط فرنهولز توسعه یافته است. تئوری پرتفوی تصادفی یک روش ریاضی برای ساخت پرتفوی سهام و برای تجزیه و تحلیل اثرات آن بر رفتار این اوراق بهادار ناشی از تغییرات در توزیع سرمایه در بازار و دارای کاربردهای نظری و عملی است. (به عنوان یک ابزار نظری می توان از آن برای ساخت نمونه هایی از اوراق بهادار نظری با ویژگی های مشخص استفاده کرد). در این مقاله تلاش شده متداول ترین مدل ها و معیارها در دو تئوری مدرن پرتفوی و فرامدرن پرتفوی ارائه گردد.

کلمات کلیدی: نظریه مدرن پرتفوی، نظریه فرامدرن پرتفوی، ریسک نامطلوب